

Thanh Niên Tiêu Hao Tuổi Thanh Xuân Trong Thờ Phụng Allah

شاب نشأ في عبادة الله

<Tiếng Việt – Vietnamese – فيتنامية>

Tiền sĩ: Muhammad bin Abdur Rohmaan Al-
A'rifi

اسم المؤلف: الشيخ الدكتور محمد بن عبد الرحمن العريفي

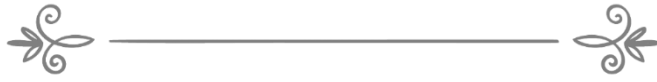

Dịch thuật: Abu Hisaan Ibnu Ysa

ترجمة: أبو حسان ابن عيسى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Nhân danh Allah, Đáng Rất Mực Độ Lượng,
Đáng Rất Mực Khoan Dung

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٢﴾﴾ آل عمران: 102

﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴿١﴾﴾

النساء: 1

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧١﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧١﴾﴾ الأحزاب: 70 - 71

أَمَّا بَعْدُ إِنَّ أصدقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيِ مُحَمَّدٍ صلى الله عليه وسلم وَشَرَّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٌ وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ، ثُمَّ أَمَّا بَعْدُ:

Thân hữu Muslim, Allah đã tiên định cuộc sống của con người luôn chuyển tiếp hết giai đoạn này chuyển tiếp sang giai đoạn khác. Trước tiên, Ngài đã miêu tả tận tường sự hình thành của con người trong bụng mẹ trước khi con người chuyển tiếp sang cuộc sống trần gian, đó là được cấu thành từ hợp tử tinh trùng và trứng, rồi hợp tử đó phát triển thành giọt máu với thời gian bốn mươi ngày, rồi đến bốn mươi ngày tương tự phát triển thành cục thịt, rồi bốn mươi ngày tương tự phát triển thành phôi thai, rồi phát triển tiếp thành xương và thịt, rồi trở thành một đứa trẻ hoàn chỉnh và chào đời trong thời gian chín tháng mười ngày.

Song song Allah cho biết tiếp tuổi đời tốt đẹp nhất của một đời người đó là độ tuổi thanh niên, tuy nhiên giai đoạn đẹp đẽ này lại nằm giữa hai giai đoạn yếu ớt, như được phán trong Qur'an:

﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ﴿٥٤﴾﴾ الروم: 54

﴿Allah là Đấng đã tạo hóa (con người) các người từ yếu ớt, rồi từ yếu ớt đó Ngài ban cho sức mạnh, rồi Ngài hạn chế sức mạnh đó lại cho đến khi các người yếu ớt trở lại, rồi già nua. Ngài tạo hóa bất cứ gì Ngài muốn và Ngài là Đấng Am Tường, Đấng An Định.﴾ Al-Rum: 54 (chương 30). Allah tạo hóa con người từ trong yếu ớt lúc trẻ thơ không sở hữu bất cứ gì trong tay, tất cả mọi sự sống của y lúc này dựa dẫm hoàn toàn vào người khác, sau đó dần dần Ngài ban sức mạnh cho đứa trẻ trở thành chàng thanh niên cường tráng với cơ bắp lực lưỡng, rồi từ từ Ngài lấy đi sức khỏe đó làm y trở nên yếu ớt trở lại và dần dần già nua. Sức mạnh của con người hầu như được Allah ban cho hết ở giai đoạn thanh niên này, ở giai đoạn này con người rất mạnh mẽ về sức khỏe, mạnh mẽ về suy nghĩ, mạnh mẽ về lý tưởng, mạnh mẽ về lòng gan dạ. Với giai đoạn thanh niên này con người tràn đầy lý tưởng và nghị lực, dám nghĩ, dám làm, làm mạnh mẽ và làm rất khỏe. Tuy nhiên nếu con người biết tiêu hao tuổi thanh xuân làm hài lòng Allah thì tốt đẹp biết bao, thấy rằng đã không ít lần Thiên Sứ صلی اللہ علیہ وسلم đã vinh danh các chàng thanh niên đã cống hiến tuổi thanh niên cho việc thờ phượng Allah. Khi ở giai đoạn đầu Islam gặp nhiều khó khăn, lúc Thiên Sứ صلی اللہ علیہ وسلم đứng lên kêu gọi mọi người từ bỏ việc thờ phượng đa thần, từ bỏ rượu chè, cờ bạc, bỏ đi tình dục ngoài hôn nhân vốn có mặt khắp các nẻo đường của Makkah thời bấy giờ, nhưng lạ thay những người đáp lại lời kêu gọi đó hầu như toàn là các nam nữ thanh thiếu niên, còn những người đã đứng tuổi thì họ hoàn toàn ngoảnh mặt với Islam, chẳng những vậy họ còn ngăn chặn Islam bằng mọi cách có thể, giống như Abu Jahal, Umaiya bin Kholaf, Abu Lahab .v.v.. thế hệ tiên phong của Islam hầu như toàn là người trẻ điển hình như Abu Bakr vào Islam lúc ông 38 tuổi, U'mar vào Islam lúc 26 tuổi, U'thmaan vào Islam lúc 25 tuổi, còn Aly vào Islam chỉ mới 9 hoặc 10 tuổi, và Sa'd bin Mu'a'z khi vào Islam chỉ mới 27 tuổi, tương tự với tuổi đời này là Abu Huroiroh, Abu Zar và rất nhiều các vị Sahabah khác đã vào Islam khi còn rất trẻ, với những người tiên phong trẻ tuổi này đã tận tụy và tiêu hao tuổi thanh xuân của mình vì tuân theo mệnh lệnh Allah nên họ xứng đáng được Ngài vinh danh họ trong Qur'an với lời phán:

﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا﴾ الفتح: 29

﴿Muhammad là Sứ Giả của Allah, và những người (có đức tin) theo Y rất nghiêm khắc với những kẻ không có đức tin nhưng lại rất thương yêu lẫn nhau. Người (Muhammad) sẽ thấy ở chúng luôn Ru-kua', luôn quỳ lạy (để hành lễ Salah) nhằm tìm ân phước và làm hài lòng Allah.﴾ Al-Fat-h: 29 (Chương 48), câu: “và những người (có đức tin) theo Y” là tất cả Sahabah xung quanh Thiên Sứ صلی اللہ علیہ وسلم như Abu Bakr, U'mar, U'thmaan, A'ly v.v.. tất cả họ là thanh niên tràn đầy sức sống, tràn đầy nhiệt huyết, họ vốn sống trong một xã hội mà đâu đâu cũng rượu chè, đâu đâu cũng gái mại dâm mời mọc chào đón, ngoài ra còn có các việc làm nghịch lý khác v.v.. vậy mà họ vẫn kiên chế được bản thân mình không vi phạm mọi điều Haram đó, cho nên Sahabah xứng đáng được Allah vinh danh trong Kinh Sách của Ngài.

Đúng vậy, thanh niên có đức tin là thế đó, họ tận dụng tuổi thanh xuân của mình trong mọi thứ làm Allah hài lòng nên họ đáng được Thiên Sứ صلی اللہ علیہ وسلم hứa hẹn rằng:

{سَبْعَةٌ يُظِلُّهُمُ اللَّهُ فِي ظِلِّهِ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ} وفيه {وَشَابَّ نَشَأَ فِي عِبَادَةِ اللَّهِ}

“Có bảy hạng người sẽ được Allah che mát dưới bóng mát của Ngài vào ngày không có bóng mát ngoài bóng mát của Ngài” trong số đó “**thanh niên tiêu hao tuổi thanh xuân trong thờ phượng Allah.**” Hadith do Al-Bukhori và Muslim ghi.

Thiên Sứ صلی اللہ علیہ وسلم nói: “**thanh niên**” nhưng không phải bất cứ thanh niên nào mà chỉ là những thanh niên không dùng mắt nhìn điều Haram, không chịu đựng dục vọng bản thân để làm Zina, lại càng không hòa theo nhóm người tội lỗi và sai quấy, ngược lại, luôn trụ lấy Islam và luôn tuân lệnh Allah như tụng niệm, Qur'an, Salah .v.v.. đó mới là thanh niên tiêu hao tuổi thanh xuân vì thờ phượng.

Đề động viên và khích lệ giới trẻ Thiên Sứ صلی اللہ علیہ وسلم thường hay kể về các thông tin về thế hệ trẻ của những cộng đồng thời trước, Người kể:

{انْطَلَقَ ثَلَاثَةٌ نَفَرٍ مِمَّنْ كَانَ قَبْلَكُمْ حَتَّى آوَاهُمُ الْمَيْتُ إِلَى غَارٍ فَدَخَلُوهُ، فَاَنْحَدَرَتْ صَخْرَةٌ مِنَ الْجَبَلِ فَسَدَّتْ عَلَيْهِمُ الْغَارَ.}

“Trước thời các người có ba người đàn ông đi đường vào một hang núi để qua đêm vì trời đã tối. Sau khi họ vào hang thì đột nhiên một tảng đá to từ phía trên núi lăn xuống lấp miệng hang lại làm họ kẹt bên trong.”

- Theo lời phân tích của một số học giả chuyên Hadith rằng ba người đàn ông trong Hadith là ba chàng thanh niên. Lúc này dù họ có gào thét kêu la cũng không ai nghe thấy; nếu họ cố dùng sức để đẩy tảng đá thì sức mạnh họ không đủ làm tảng đá không lồ đó nhún nhích, thế là cả ba nói với nhau:

{إِنَّهُ لَا يُنَجِّيكُمْ مِنْ هَذِهِ الصَّخْرَةِ إِلَّا أَنْ تَدْعُوا اللَّهَ بِصَالِحِ أَعْمَالِكُمْ}

“Sẽ chẳng có ai giúp nổi chúng ta thoát khỏi tảng đá khổng lồ kia đâu, ngoài việc chúng ta phải cầu xin Allah bằng những việc làm tốt của chúng ta.” Nghĩa là chúng ta là thanh niên, tràn đầy lý tưởng, nghị lực và sức sống, chúng ta đã từng làm việc tốt đẹp nào thì giờ đây hãy mang ra mà cầu xin Allah mong rằng sẽ được Ngài đoái hoài mà giúp chúng ta thoát khỏi hoàn cảnh này. Lập tức một người đàn ông trong nhóm khẩn vái:

{اللَّهُمَّ كَانَتْ لِي بِنْتُ عَمِّ كَانَتْ أَحَبَّ النَّاسِ إِلَيَّ، فَأَرَدْتُهَا عَنْ نَفْسِيهَا، فَأَمْتَنَعَتْ مِنِّي حَتَّى أَلَمَّتْ بِهَا سَنَةً مِنَ السِّنِينَ، فَجَاءَتْنِي فَأَعْطَيْتُهَا عِشْرِينَ وَمِائَةَ دِينَارٍ عَلَى أَنْ تُخَلِّيَ بَيْنِي وَبَيْنَ نَفْسِيهَا، فَفَعَلَتْ حَتَّى إِذَا قَدَرْتُ عَلَيْهَا. قَالَتْ: لَا أُحِلُّ لَكَ أَنْ تَقْضِيَ الْحَتَامَ إِلَّا بِحَقِّهِ. فَتَحَرَّجْتُ مِنَ الْوُقُوعِ عَلَيْهَا، فَأَنْصَرَفْتُ عَنْهَا وَهِيَ أَحَبُّ النَّاسِ إِلَيَّ وَتَرَكْتُ الدَّهَبَ الَّذِي أُعْطَيْتُهَا، اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتُ فَعَلْتُ ذَلِكَ ابْتِغَاءً وَجْهَكَ فَافْرُجْ عَنَّا مَا نَحْنُ فِيهِ}

“Lạy Allah, bẻ tôi đã từng yêu si mê người con gái bà con chú bác đến điên cuồng, bẻ tôi đã bao lần muốn gần gũi nàng ta nhưng đều bị nàng ấy từ chối. Vào một năm nọ, nàng đến tìm bẻ tôi vì gặp khó khăn túng thiếu, bẻ tôi đã đưa cho nàng một trăm hai mươi Dinar với điều kiện là nàng phải trao thân cho bẻ tôi, lúc này nàng chấp nhận. Bẻ tôi liền thực hiện khao khát của mình bấy lâu nay đến lúc bẻ tôi ngồi hẳn bên trên đùi nàng thì nàng bảo: “*Anh hãy kính sợ Allah, hãy đừng xâm phạm chiếc nhẫn khi không phải là chủ nhân của nó!*”. Lập tức bẻ tôi đứng dậy rời bỏ nàng và bỏ luôn số vàng đã đưa cho nàng. Lạy Allah, nếu Ngài biết rõ bẻ tôi đã làm thế chỉ vì được Ngài hài lòng thì xin Ngài hãy giúp bẻ tôi thoát khỏi tảng đá khổng lồ này.” Thiên Sứ صلی اللہ علیہ وسلم kể:

{فَانْفَرَجَتْ شَيْئًا لَا يَسْتَطِيعُونَ الْخُرُوجَ}

“Dứt lời, tảng đá nhích khỏi hang một ít nhưng họ vẫn chưa thể ra được.” Đúng vậy, tảng đá đã dịch chuyển sang một bên, nhưng ai đã di chuyển nó? Đấng di chuyển tảng đá khổng lồ kia chính là Đấng đã phán với lửa khi Ibrohim bị quẳng vào lửa:

{يَنَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴿٦٦﴾} الأنبياء: 69

﴿Hỡi lửa, người hãy nguội mát và bằng an đối với Ibrohim﴾ Al-Anbiya: 69 (chương 21). Đấng di chuyển tảng đá khổng lồ kia chính là Đấng đã phán con dao không được cắt đứt cổ Isma-i’l khi Ngài ra lệnh Ibrohim cắt cổ con trai duy nhất của mình. Đấng di chuyển tảng đá khổng lồ kia chính là Đấng đã phán:

{وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِينِ ﴿٣٠﴾} الأنفال: 30

﴿Chúng âm mưu xếp đặt kế hoạch và Allah cũng sắp xếp kế hoạch, nhưng rằng Allah là Đấng giỏi nhất trong việc lập mọi hoạch định.﴾ Al-Anfaal: 30 (chương 8). Xong, người thứ hai bắt đầu khẩn vái:

{اللَّهُمَّ كَانَ لِي أَبَوَانِ شَيْخَانِ كَبِيرَانِ، وَكُنْتُ لَا أَعْبِقُ قَبْلَهُمَا أَهْلًا وَلَا مَالًا، فَنَأَىٰ بِي فِي طَلَبِ الشَّجَرِ يَوْمًا، فَلَمْ أَرُحْ عَلَيْهِمَا حَتَّىٰ نَامَا، فَحَلَبْتُ لَهُمَا غُبُوقَهُمَا فَوَجَدْتُهُمَا نَائِمَيْنِ وَكَرِهْتُ أَنْ أَعْبِقُ قَبْلَهُمَا أَهْلًا أَوْ مَالًا، فَلَبِثْتُ وَالْقَدْحُ عَلَىٰ يَدَيَّ أَنْتَظِرُ اسْتِيقَاظَهُمَا حَتَّىٰ بَرَقَ الْفَجْرُ، فَاسْتَيْقَظَا فَشَرَبَا غُبُوقَهُمَا، اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتُ فَعَلْتُ ذَلِكَ ابْتِغَاءً وَجْهَكَ فَفَرِّجْ عَنَّا مَا نَحْنُ فِيهِ مِنْ هَذِهِ الصَّخْرَةِ}

“Lạy Allah, bẻ tôi đã từng có cha mẹ già sống chung và lúc nào bẻ tôi cũng chu đáo trong việc phục dịch chăm sóc cho họ, bẻ tôi chưa bao giờ nghỉ ngơi cho đến khi nào họ đã ngủ, có lần bẻ tôi phải đi tìm cỏ xa về trẻ, nên khi bẻ tôi vắt sữa mang cho cha mẹ uống thì họ đã ngủ, bẻ tôi không thích cho ai đó trong gia đình dù vợ hay con dùng sữa trước họ nên bẻ tôi đã cầm nôi sữa trên tay mà đứng đợi (lúc đó các con bẻ tôi cứ khóc la dưới chân đòi uống) đến khi giờ Fajr đến thì cha mẹ bẻ tôi thức thì bẻ tôi liền dâng sữa cho họ uống. Lạy Allah, nếu Ngài biết bẻ tôi đã làm thế là vì muốn Ngài hài lòng thì xin Ngài hãy cứu bẻ tôi thoát khỏi tảng đá này.” Thiên Sứ صلی اللہ علیہ وسلم kể:

{فَانْفَرَجَتِ الصَّخْرَةُ، غَيْرَ أَنَّهُمْ لَا يَسْتَطِيعُونَ الْخُرُوجَ مِنْهَا}

“Dứt lời, tảng đá tiếp tục nhích thêm một ít nhưng họ vẫn chưa thể ra ngoài.”
Xong, người thứ ba bắt đầu khấn vái:

{اللَّهُمَّ إِنِّي اسْتَأْجَرْتُ أَجْرَاءَ فَأَعْطَيْتُهُمْ أَجْرَهُمْ، غَيْرَ رَجُلٍ وَاحِدٍ تَرَكَ الَّذِي لَهُ وَذَهَبَ فَشَمَرْتُ أَجْرَهُ حَتَّى كَثُرَتْ مِنْهُ الْأَمْوَالُ، فَجَاءَنِي بَعْدَ حِينٍ. فَقَالَ: يَا عَبْدَ اللَّهِ أَدِّ إِلَيَّ أَجْرِي. فَقُلْتُ لَهُ: كُلُّ مَا تَرَى مِنْ أَجْرِكَ مِنَ الْإِبِلِ وَالْبَقَرِ وَالْغَنَمِ وَالرَّقِيقِ. فَقَالَ: يَا عَبْدَ اللَّهِ لَا تَسْتَهْزِئْ بِي. فَقُلْتُ إِنِّي لَا أَسْتَهْزِئُ بِكَ. فَأَخَذَهُ كُلَّهُ فَاسْتَأْفَهُ فَلَمْ يَتْرُكْ مِنْهُ شَيْئًا، اللَّهُمَّ فَإِنْ كُنْتُ فَعَلْتُ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ وَجْهِكَ فَافْرُجْ عَنَّا مَا نَحْنُ فِيهِ}

“Lạy Allah, bề tôi đã từng thuê các nhân công làm việc và đã trả đủ tiền công cho họ nhưng có một nhân công bỏ đi vẫn chưa lấy tiền công, thế là bề tôi đã dùng tiền công đó đầu tư và đã cho ra rất nhiều tài sản. Sau một thời gian, người nhân công đó quay lại, y bảo: “*Này người bề tôi của Allah, anh hãy trả tiền công cho tôi.*” Bề tôi bảo: “*Những gì anh nhìn thấy trước mặt anh từ lạc đà, bò, cừu và những nô lệ đều từ tiền công của anh.*” Y bảo: “*Này anh, anh đang chế nhạo tôi đó à?*” Bề tôi bảo: “*Tôi không hề đùa với anh tí nào.*” Thế là, y lấy đi tất cả không để lại một thứ gì. Lạy Allah, Nếu Ngài biết rõ bề tôi đã làm thế chỉ vì làm hài lòng Ngài thì xin Ngài hãy cứu bề tôi thoát khỏi tảng đá khổng lồ này.” Thiên Sứ صلی اللہ علیہ وسلم kể:

{فَانْفَرَجَتِ الصَّخْرَةُ فَخَرَجُوا يَمْشُونَ}

Dứt lời, tảng đá lăn ra khỏi miệng hang và ba người đi ra.” Hadith do Al-Bukhori 3/104 (2215) và Muslim 8/89 (100) (2743) ghi.

Và Thiên Sứ صلی اللہ علیہ وسلم đã từng nói:

{مَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ خَبِيئَةٌ مِنْ عَمَلٍ صَالِحٍ فَلْيَفْعَلْ}

“Ai trong các người có thể bí mật làm một việc ngoan đạo nào đó thì hãy làm đi.”

Đúng vậy, khi thanh niên đã tiêu hao hết tuổi thanh xuân của mình trong việc tuân lệnh Allah, luôn đề cao sắc lệnh của Allah hơn dục vọng và ham muốn của bản thân, hạng người này xứng đáng được Thiên Sứ صلی اللہ علیہ وسلم hứa: “**Có bấy hạng người sẽ được Allah che mát dưới bóng mát của Ngài vào ngày không có bóng mát ngoài bóng mát của Ngài**” trong số đó “**thanh niên tiêu xài tuổi thanh xuân trong thờ phượng Allah.**”

Trong những hình ảnh tiêu biểu của thanh niên tiêu hao tuổi thanh xuân vì thờ phượng Allah là ông Sa’d bin Mu-az رضی اللہ عنہ khi vào Islam ông chỉ mới 27 tuổi, ông đang ở độ tuổi của chàng thanh niên khỏe mạnh và hầu như không một phụ nữ nào của Makkah và Madinah khi nhìn thấy Sa’d mà lại không cảm thấy thương mến bởi

ngoài vẻ đẹp lực lưỡng của chàng thanh niên, ông còn là một thương gia giàu có và là thủ lĩnh của một bộ tộc ở Madinah. Không màng đến danh vọng và địa vị, ông đã gia nhập vào đại gia đình Islam và đã cam kết với Thiên Sứ صلی اللہ علیہ وسلم rằng: “Tôi xin gia nhập vào Islam và xin hứa sẽ không Zina, không uống rượu, không nói dối, không bắt hiếu với song thân, xin hứa với Thiên Sứ صلی اللہ علیہ وسلم tôi sẽ bám sát lấy mọi qui định của Islam.” Kể từ đó ông trở thành người ngoan đạo gương mẫu trong tầng lớp Sahabah. Cho đến trận chiến Khondaq (đào chiến hào) ông đã bị Quraish bắn tên trúng bắp tay làm đứt mạch máu nên ông bị thương rất nặng, Thiên Sứ صلی اللہ علیہ وسلم đã ra lệnh mọi người dựng cái lều ngay bên cạnh Masjid để Thiên Sứ صلی اللہ علیہ وسلم tiện việc thăm viếng và cho người chăm sóc ông nhưng máu tại vết thương không ngừng chảy, chỉ vài ngày sau là Sa’d từ trần nhưng Thiên Sứ صلی اللہ علیہ وسلم không hề biết, đến khi Jibreel جبرائیل đến hỏi Thiên Sứ صلی اللہ علیہ وسلم: “Này Muhammad, bằng hữu nào của Người đã chết vậy, cái chết đó đã làm rung động đến A’rsh (ngai vương) của Đấng Al-Rohmaan vậy?” lập tức Thiên Sứ صلی اللہ علیہ وسلم đi thẳng đến nhà ông Sa’d thì nghe tiếng khóc nức nở của mọi người thì Người biết Sa’d đã không còn. Khi vào trong phòng của Sa’d thì Người thấy đầy cả Thiên Thần và mẹ của Sa’d ngồi ngay trên đầu ông mà gào khóc, Thiên Sứ صلی اللہ علیہ وسلم nói:

{كُلُّ نَائِحَةٍ تَكْذِبُ إِلَّا أُمَّ سَعْدِ بْنِ مُعَاذٍ}

“Tất cả tiếng gào khóc (cho người chết) là giả dối ngoại trừ tiếng gào khóc của mẹ Sa’d bin Mu-a’z.” Thì cho dù bà có gào khóc thế nào đều được. Khi mọi người khiên xác Sa’d đi chôn thì cảm thấy nhẹ lạ thường, Thiên Sứ صلی اللہ علیہ وسلم nói: “Mọi người cảm lạ khi xác của Sa’d rất nhẹ phải không, Ta xin thề với Allah rằng có nhóm Thiên Thần đang khiên xác Sa’d cùng các người.” Và ông Sa’d bin Mu-a’z đã từ trần vào tháng Shawwaal (tháng 10) năm thứ 5 Hijroh trong sau trận chiến Khondaq, hưởng thọ được 33 tuổi.

Một khi nam hay nữ thanh niên nào đó có khả năng và có cơ hội Zina, uống rượu, xem phim đồi trụy bởi dục vọng đang xúi dục hoặc có cơ hội làm bất cứ tội lỗi nào khác mà bản thân đang thèm muốn nhưng y cố không làm chỉ vì y nhớ mãi câu nói:

{إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ} الزمر: 13

«Ta sợ nếu bất tuân Thượng Đế của Ta thì Ta sẽ bị trừng phạt vào một Ngày (xét xử) vĩ đại.» Al-Zumar: 13 (Chương 39). Bề tôi đã bỏ không vi phạm điều Haram đó là chỉ vì Ngài duy nhất, hỡi Thượng Đế của bề tôi. Đối với thanh niên này tất sẽ có khả năng đảm nhiệm trọng trách Da’wah kêu gọi mọi người trở về với Allah, khuyên bảo mọi người, xứng đáng làm tấm gương cho thế hệ trẻ khác noi theo, tin rằng đây là thanh niên biết làm tròn bổn phận hành đạo nhưng sẽ không quên cuộc sống trần gian,

{فَأَمْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهَا} الملك: 15

﴿Do đó, các người hãy băng qua các nẻo đường của nó mà tìm kiếm Rizqi của Ngài để ăn.﴾ Al-Mulk: 15 (chương 67),

﴿فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِن فَضْلِ اللَّهِ﴾ الجمعة: 10

﴿Rồi khi cuộc dâng lễ chấm dứt, hãy tản mác (khắp nơi) trên mặt đất đi tìm thiên lộc của Allah.﴾ Al-Jumu-a'h: 10 (Chương 62). Hạng thanh niên này sẽ thành đạt trong cuộc sống do y biết cư xử với mọi người bằng lời lẽ tốt đẹp,

﴿وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا﴾ البقرة: 83

﴿Và các người hãy ăn nói nhã nhặn với mọi người.﴾ Al-Baqarah: 83 (chương 2). Giá trị này không phân biệt người thanh niên đó là nam hay nữ, tất cả đều như nhau. Thấy rằng, trong lịch sử hình thành của Islam người hi sinh đầu tiên vì tôn giáo chính là người phụ nữ, bà tên là Sumaiyah bint Khoiyot, bà là vợ của ông Yaasir và là mẹ của A'mmaar, bà đã bị Abu Jahal tra tấn ép bỏ tôn giáo Islam nhưng bà quyết bám lấy Islam, cuối cùng Abu Jahal đã dùng cây giáo đâm bà từ dưới bộ sinh dục trở lên miệng. Bà chính là người phụ nữ đầu tiên và cũng là tín đồ Muslim đầu tiên chết Shahid (hi sinh vì Islam), lúc đó bà còn trẻ nhưng quyết bám lấy tôn giáo cho đến hơi thở cuối cùng.

Thân hữu Muslim, mỗi người chúng ta phải chịu trách nhiệm cho việc quản lý của mình, chỉ cần mỗi tội lỗi quản lý đó đủ để chúng ta khiếp sợ và lo lắng. Riêng người cha có bổ phận dạy dỗ, giáo dục con cái mình tuân thủ theo sắc lệnh của Allah. Một khi anh ta quan tâm và giáo dục con cái ngay từ nhỏ theo đường lối Islam như hành lễ Salah, xướng đọc Qur'an, tụng niệm, quan tâm đến các mối quan hệ bạn bè của con cái, con cái đã làm gì, đi đâu. Với sự quan tâm đó cho dù đứa con có bị nhóm bạn bè xấu xúi dục làm bậy và trở nên xa đọa một năm hoặc nhiều hơn thì tin rằng cơ hội để đứa con đó trở lại rất dễ, In shaa Allah, bởi trong cơ thể nó vốn có bản chất Islam. Và lại, ảnh hưởng lớn nhất đối với con cái chính là người cha, nêu yêu cầu anh ta phải giáo dục con cái đúng theo đường lối mà Islam đã hoạch định, bởi đây chính là bổ phận và nhiệm vụ thiêng liêng của người làm cha, như Thiên Sứ صلی اللہ علیہ وسلم nói:

{كُلُّكُمْ رَاعٍ، وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ}

“Tất cả các người là người quản lý và tất cả các người phải chịu trách nhiệm cho việc quản lý đó.”

Trong một lần Thiên Sứ صلی اللہ علیہ وسلم đang ngồi cùng với Sahabah thì thấy một người đàn ông lực lưỡng, với cơ bắp cuộn cuộn đi ngang thì Sahabah trầm trồ nói: “Thưa Thiên Sứ, người đàn ông đó khỏe làm sao, giá như ông ta đầu quân đi Jihaad thì tốt biết mấy.” Nghe Sahabah nói vậy thì Thiên Sứ صلی اللہ علیہ وسلم liền lên tiếng:

إِنْ كَانَ خَرَجَ يَسْعَى عَلَى وَلَدِهِ صَغَارًا فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَإِنْ كَانَ خَرَجَ يَسْعَى عَلَى أَبَوَيْنِ شَيْخَيْنِ كَبِيرَيْنِ فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَإِنْ كَانَ يَسْعَى عَلَى نَفْسِهِ يُعْقِبُهَا فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَإِنْ كَانَ خَرَجَ رِيَاءً وَمُفَاخَرَةً فَهُوَ فِي سَبِيلِ الشَّيْطَانِ {

“Nếu y rời khỏi nhà vì nuôi đàn con nhỏ là y đang Jihaad vì Allah, nếu y rời khỏi nhà vì cha mẹ già là y đang Jihaad vì Allah, nếu vì nuôi sống bản thân là y đang Jihaad vì Allah; còn nếu như y rời khỏi nhà để khoe khoa, để cao ngạo là y đã đi trên con đường của Shayton.” Đúng vậy, Jihaad không chỉ có mỗi cầm vũ khí đối đầu với định, Jihaad có trăm ngàn cách trong đó có những cách được Thiên Sứ صلی اللہ علیہ وسلم nhắc trong Hadith.

Trong thời của Imam Ahmad bin Hambal có người đàn ông ngoan đạo tên Bishr bin Haafi gần như lúc nào trên tay ông cũng có Qur'an, miệng ông không xướng đọc Qur'an thì tụng niệm, ông thường xuyên nhịn chay, hành lễ Salah không ngừng, thậm chí ông không muốn cưới vợ vì sợ bận rộn với vợ con ảnh hưởng đến việc hành đạo của mình. Một ngày nọ ông gặp được Imam Ahmad bin Hambal thì ông nói với Imam bằng ngụ ý chê bai, ông nói: “*Này Imam, ông quả là, ông quả là ... nếu như Imam không cưới vợ.*” Ý ông Bishr muốn nói Imam rất có giá trị đối với Allah do sự ngoan đạo của ông không ai trong thời của ông so sánh được, nếu không có vợ con thì ông sẽ hành đạo tốt hơn nữa. Nghe được lời lẽ đó thì Imam đáp lại Bishr: “*Xin thề với Allah, tôi xin thề với Allah là tiếng khóc của con tôi trước mặt tôi đòi một khúc bánh mì đối với Allah sẽ tốt hơn việc hành đạo của anh một năm tròn đó Bishr, bởi tất cả Nabi đã cưới vợ và có con, lẽ nào anh lại tốt hơn họ ?*”

Đối với bậc cha mẹ sẽ hưởng được ân phước thờ phượng và Jihaad vì Allah qua việc chăm sóc con cái, giáo dục chúng nên người, để chúng trở thành người Mumin đích thực thì bậc cha mẹ đó đã thành công, có thể tin rằng chúng sẽ biết tận dụng tuổi thanh xuân trong thờ phượng Allah. Ngoài ra, bậc cha mẹ đừng quên cầu xin cho bản thân mình và con cái luôn ngoan đạo như Allah đã di huấn trong Qur'an:

﴿وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا فُرَّةً أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ﴿٧٤﴾﴾ الفرقان:

74

﴿**Và những ai cầu xin: “Lạy Thượng Đế bày tôi, xin ban cho vợ chồng, con cái (người thân) của bày tôi là những ngoan đạo và xem việc tôn thờ Ngài là niềm vui, là lẽ sống và xin hãy biến bày tôi thành Imam (chỉ đạo) những người sùng đạo (đến chân lý chính thống).”**﴾ Al-Furqaan: 74 (chương 25).

Trước đây giới Nabi đã cầu xin Allah rằng:

﴿وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٥﴾﴾ الأحقاف: 15

﴿**Và xin Ngài hãy ban cho con cháu bề tôi là những người ngoan đạo. Rằng bề tôi nguyện quay về sám hối với Ngài và rằng bề tôi là một tín đồ Muslim**﴾

(Thần phục Ngài).﴾ Al-Ahqaaf: 15 (chương 46), và Nabi Ibrohim صلی اللہ علیہ وسلم đã cầu xin rằng:

﴿رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ ﴿٤٠﴾﴾ إبراهيم: 40

﴿Lạy Thượng Đế của bề tôi, xin Ngài hãy làm cho bề tôi và con cháu của bề tôi thành những người luôn giữ vững lễ nguyện Salah. Lạy Thượng Đế của bề tôi, xin hãy chấp nhận lời khẩn cầu này.﴾ Ibrahim: 40 (chương 14).

Vì mục đích giáo dục con cái thì các bậc cha mẹ cần thể hiện lòng hiếu thảo đối với cha mẹ mình trước mặt con cái như xách dép cho cha mẹ, hôn tay, hôn trán cha mẹ, ăn nói tử tế với cha mẹ, nếu sống chung với họ. Còn khi sống xa cha mẹ thì phải điện thoại hỏi thăm. Có thể con cái sẽ bắt chước theo hành động tốt đẹp đó bởi Thiên Sứ صلی اللہ علیہ وسلم có nói:

{بَرُّوا آبَاءَكُمْ تَبَرُّكُمْ أَبْنَاؤُكُمْ}

“Các người hãy hiếu thảo với song thân để con cái các người hiếu thảo lại các người.” Đúng vậy, kết quả chính là thành quả của mỗi việc làm và việc thưởng phạt hoàn toàn dựa vào việc làm trước đây, nếu làm tốt được thưởng tốt còn làm xấu sẽ gặp báo ứng.

Cầu xin Allah hướng bày tôi và con cháu bày tôi trở thành nhóm người ngoan đạo, luôn biết làm hài lòng Ngài.

Cuối cùng cầu xin bình an và phúc lành cho Thiên Sứ Muhammad, cho gia quyến cùng tất cả bằng hữu của Người.

